बाइबलको एउटा कथा

उद्धार

बगैंचामा अवज्ञा

एउटा दुःखद निर्णय, त्यसका परिणाम र परमेश्वरको हेरचाहको कथा।

छलपूर्ण प्रश्न

सर्प धेरै धूर्त थियो। उसले हव्वालाई सोध्यो, ‘के साँच्चै परमेश्वरले बगैंचाको कुनै रूखको फल नखानू भन्नुभएको हो?’ जबकि परमेश्वरले यस्तो भन्नुभएको थिएन।

हव्वाले आज्ञा सम्झिन्

हव्वाले बगैंचाका फल खान सकिने तर बीचको रूखको फल खान वा छुन नहुने, नत्र मर्ने बताइन्।

सर्पले परमेश्वरको कुरा अस्वीकार गऱ्यो

सर्पले भन्यो, 'तिमीहरू मर्नेछैनौ।' खाएपछि आँखा खुल्ने र असल-खराब जान्ने बताउँदै उसले हव्वालाई परमेश्वरमाथि शंका गराउन खोज्यो।

हव्वाले निर्णय गरिन्

हव्वाले फल खान राम्रो, हेर्न सुन्दर र बुद्धि पाउन चाहनलायक देखिन्। परमेश्वरमाथि भरोसा गर्नुको सट्टा फल टिपिन्।

आदमले पनि खायो

हव्वाले फल खाइन् र आफूसँग भएका आदमलाई पनि दिइन्। आदमले पनि खायो। दुवैले परमेश्वरको आज्ञा नमान्ने छनोट गरे।

उनीहरूलाई लाज लाग्यो

अचानक आफूहरू नाङ्गै भएको थाहा पाएर लाज लाग्यो। अञ्जिरका पात जोडेर ढाक्ने वस्त्र बनाए। उनीहरूले पाएको शान्ति टुट्यो।

उनीहरू लुके

साँझ परमेश्वर बगैंचामा आउनुभएको आवाज
सुनेपछि आदम र हव्वा डराएर रूखबीच लुके।
पहिले उहाँको उपस्थितिमा खुशी हुन्थे; अब डराए।

परमेश्वरले आदमलाई बोलाउनुभयो

परमेश्वरले भन्नुभयो, 'तिमी कहाँ छौ?' आदमले नाङ्गै भएकाले डराएर लुकेको बताए। परमेश्वरले निषेध गरिएको रूखको फल खायौ कि भनेर सोध्नुभयो।

आफ्नो जिम्मेवारी लिएनन्

आदमले हव्वालाई दोष दियो र हव्वाले सर्पले धोका दिएको बताइन्। दुवैले के भयो बताए, तर सुरुमा आफ्नै निर्णय सरलतासाथ स्वीकार गरेनन्।

परिणाम हुने थिए

परमेश्वरले सर्प अपमानित हुने र स्त्रीको सन्तानले त्यसलाई जित्ने बताउनुभयो। दुःख, मेहनत र कठिनाइ आउने थियो। जमिनले काँडा उमार्ने र एक दिन आदम र हव्वा फेरि माटोमा फर्कने थिए। तैपनि परमेश्वरले आशाको प्रतिज्ञा दिनुभयो।

परमेश्वरले लुगा दिनुभयो

आदमले आफ्नी पत्नीको नाम हव्वा राख्यो, किनकि उनी सबै मानिसकी आमा हुने थिइन्। परमेश्वरले आदम र हव्वाका लागि छालाका वस्त्र बनाएर पहिराइदिनुभयो। दुःखको घडीमा पनि हेरचाह गर्नुभयो।

उनीहरू बगैंचाबाट बाहिर गए

जीवनको रूख खाएर त्यही अवस्थामा सधैँ नबाँचून् भनेर परमेश्वरले उनीहरूलाई अदनबाट बाहिर पठाउनुभयो। त्यहाँ आदम बनेको जमिनमा काम गर्ने थियो।

बाटो सुरक्षित गरियो

परमेश्वरले बगैंचाको पूर्वतिर करूबहरू र घुम्ने ज्वालामय तरवार राखेर जीवनको रूखको बाटो सुरक्षित गर्नुभयो। आदम र हव्वाले परमेश्वरले दिएको आशामा अदनबाहिर नयाँ जीवन सुरु गरे।